

Combinatie Vullers te Roggel Weer super goed op de klassiekers.

Het is bijna 40 jaar geleden dat ik John Vullers uit Roggel leerde kennen. Dat was bij zijn vereniging “de Vliegende Hollander” te Heythuysen. In die club was hij toen al een uitblinker met zijn duiven maar ook als verenigingsman was hij een zeer verdienstelijke persoon. Zo herinner ik me dat hij een grote steun was bij de organisatie van de duiventoonstellingen die de vereniging vele jaren hield ten bate voor het gehandicapte kind. En dat niet alleen, John was daarbij ook nog een goed sponsor. Omdat zijn stiel slager was zorgde hij voor de hoofdprijzen. En dat waren twee vleespakketten die een inhoudelijke grote hadden van 1/2 half varken. Die prijzen waren zeer begeerd. Met zijn duiven, het is al gezegd, was John toen ook al een puike speler. Toen was hij echter nog niet gespecialiseerd in het spelen op de grote fond. Op de vluchten tot 500 kilometer was hij een vaste prijswinnaar en soms met spectaculaire vroege duiven. Maar ook kreeg hij regelmatig de hoed op. Dan had hij gaten in de lucht zitten te kijken en kreeg hij niks op de plank. Dan trok hij zijn schouders op en sprak: “Alle begin is moeilijk”.

Dat is geweest in de late jaren van 1960 en begin 1970 toen John nog onder het ouderlijk dak woonde. Daar kwam verandering in toen hij zich in 1974 een eigen huis bouwde en met zijn vrouw daar introk. Maar het eerste bouwsel wat op het perceel kwam dat was een duivenhok. En toen begon hij ook heel serieus zijn sport aan te vangen. Bij goed spelende liefhebbers legde hij zijn oor te luister. Onder andere bij de vedette Thieu Vervuurt te Horst. Bij deze ex-duivenkampioen kreeg John veel aanwijzingen en tips mee over duiven en de duivensport in het algemeen. Met de scholing die John in Horst kreeg en met zijn eigen ijver, bleven de

successen dan ook niet uit. Ik hoor het hem nog zeggen: Presteren op de grote fond lijkt allemaal zo eenvoudig en soms lukt het nog wel eens een enkeling om eens een vroege Nationale Prijs te winnen op een zware fondvlucht. Maar meestal zijn het toch de gerenommeerde fond specialisten die vroege duiven van de vlucht thuis krijgen. En dat werd het richtpunt van John. Zijn streven werd om zich bij die elitegroep van fondspecialisten te scharen. Dat is makkelijker gezegd dan gedaan! Dat je die positie niet in een paar seizoenen bereikt dat was John wel duidelijk. Daarvoor moet je goed materiaal op je hok hebben. Toen zijn zoon Rob met de duivenbaci besmet bleek te zijn en in 1987 met zijn vader de combinatie Vullers & Zoon ging vormen toen kwam er echt schot in de zaak. Er werd zich bewezen fond soort bij gehaald. Niet bij de eerste de beste. Bij mannen die met hun duiven op de vluchten van af de Pyreneeën en tot Barcelona toe naam hadden gemaakt. En dat was o.a. bij Wimke Bax in Budel en de Gebr. Frenken in Weert. En met dat soort duiven kwam lijn in hun kolonie. Seizoen na seizoen ging het beter. Bij de *afdeling Limburg* en bij de *Wefo* zijn John en Rob Vullers absoluut bij de beste fondspelers. *In het afgelopen seizoen vlogen ze zich bij de Wefo in de kijker op St.Vincent van 16 juni met 38-78-143-155-183, op Bordeaux van 22 juni deden ze dat met 54-75-81-103-104-107-115-135-254-308-32-370, op Dax van 6 juli waren ze er bij met 6-22-46-78-109-150, op Agen van 13 juli tikten ze aan met 13-48-81-99-128-192-203-219-226-234-242-243-249, en een week later op Bergerac van 21 juli was het bingo met 15-16-49-62-136-138-139-145-164-176-189-211.* Een vijftal uitslagen die het bekijken waard zijn. Hieruit blijkt dus dat de Combinatie Vullers een kolonie duiven heeft die het zware werk niet schuwen. Dat mag gezien worden in het feit dat de duiven bij sommige vluchten in het vorige seizoen door de hel moesten. Alleen de echte doordouwers kwamen er tijdig door heen. In het seizoen van 2016 haalden John en Rob het mirakelstukje uit om bij de afdeling Limburg iedereen van de kaart te vegen. Dat gebeurde op de vluchten van **Bordeaux** en **Agen**. Een klapstuk van 2 Provinciale zeges waarmee ze alles op stelten zette. Met diverse teletekstnoteringen en de titel *hokkampioen Marathon van Afdeling Limburg* en de eindwinst bij Pipa als *“Beste Marathonduif van Nederland 2016”* maakten ze de tongen los. En dat ook weer in het afgelopen seizoen van 2018. Omdat ze het klaar speelden om bij de **Wefo** bij de drie beste spelers te eindigen voor het kampioenschap **Meeste Prijzen Grote Fond**. De eindstand hiervoor was; J. Nijs uit Tegelen met 70 prijzen (1) en J. Corstjens uit Thorn met 56 prijzen (2) Combinatie J.Vullers & Zn uit Roggel met 48 prijzen (3). In mijn wedvluchtverslagen voor de Wefo heb ik de lezers al diverse keren kunnen attenderen op de fond prestaties van de Combinatie J.Vullers & Zoon. Kortom, het fond seizoen van 2018 was lood en lood zwaar en 48 prijzen win je niet als je geen klasse hebt. Het is daarom dat ik er van overtuigd ben dat we de 66 jarige John Vullers en zijn 41 jarige zoon Rob het komende seizoen weer dikwijls in de snuit van de uitslagen bij de Wefo zullen zien. De waarheid mag gezegd worden!

Pie.